

af 9. forrige Maaned for sit Vedkommende har meddelt Bemyndigelse til, at Overenskomsterne endelig afsluttes, staar der nu kun tilbage, at der skal tillægges Formanden i ovennævnte Kommission, Oberst Thortsen, den hertil fornødne Ordre“. Her aabenbarer det ærede Medlem fra Ringsted Grunden til den mærkelige Optræden, der har fundet Sted i et herværende Blad overfor J. C. Christensen og mig, idet nemlig Skrivelsen blev afleveret fra mig den 7. December, og jeg fik Svar fra Finansudvalget den 10. December, og først den 16. December gaar det op for det ærede Medlem fra Ringsted, hvad det drejer sig om (Zahle: Det er en Trykfejl). Er det nu en Trykfejl? Det er det mindste, det ærede Medlem kan undskylde sig med, og jeg beklager den Sætternisse, som har spillet det ærede Medlem det Puds. (Zahle: Betvivler den højtærede Konseilspræsident mine Ord, naar jeg siger, at det er en Trykfejl?). Saa maa det være en Trykfejl, saa gaa vi ud fra det, og den bliver altsaa rettet. Men det er klart, at man kunde ikke være i Tvivl om, hvad det drejer sig om, naar man har læst den Skrivelse, som er trykt i Finansudvalgets Betænkning, og den statistiske Oversigt, som følger dermed. Hvad der er forhandlet i Finansudvalget angaaende dette Spørgsmaal, vedkommer ikke mig, men jeg har loyalt henvendt mig til Finansudvalget og har afgivet den Forklaring om dette Forhold, som Finansudvalget har krævet, og det glæder mig at høre af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at han jo heller ikke har haft noget at indvende derimod, men erkender, at vi kunde tage denne Sag ganske roligt, hvad jeg ogsaa vender, at vi kunne, og søge at faa en endelig Slutning paa Sagen ved tredie Behandling af Finansloven, hvor der bliver Tale om en finansiel Afstemning angaaende denne Sag.

Ja, jeg tror ikke, jeg har Grund til at opholde mig videre ved dette Forhold; kun skal jeg fremsætte endnu en lille Bemærkning til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), som siger — Sp. 2691 i Folketingstidenden for indeværende Samling —: „Jeg skal for øvrigt — det falder mig ind, da jeg her ser, at Sagen nu har været hos Indenrigsministeriet — gøre opmærksom paa, at i det forrige Ministeriums Tid har Sagen aldrig været hos Indenrigsministeriet, den har kun været i Krigsministeriet.“ Maa jeg spørge, om der er nogen Trykfejl her? Thi hvis der ikke er

det, gaar jeg ud fra, at det er rigtigt. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at under Finanslovens første Behandling 11. November 1909 udtalte den daværende Indenrigsminister, det nuværende ærede Medlem for Langeland (P. Munch): „Der er et andet Punkt, jeg maa gøre opmærksom paa, det er den Udgift, der er anslaaet til Indkvartering. Der er opført et Beløb hertil paa 390,000 Kr. Dette bygger imidlertid paa Beregninger, der ere foretagne i Krigsministeriet paa et Tidspunkt, da de nye Militærlove endnu ikke vare vedtagne. Indenrigsministeriet har nu ladet forespørge, om det af Krigsministeriet kunde opgives, hvor højt Beløbet sandsynligvis vilde blive efter den nye Ordning. Dette har imidlertid ikke kunnet finde Sted, man har kun kunnet give os det — jeg ved ikke, om jeg skal sige — trøsterige Svar, at det i hvert Fald vil blive adskilligt dyrere, end det hidtil har været. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at der her er en Udgiftsforøgelse, der følger af de nye Militærlove, som ikke var tagen i Betragtning ved de Beregninger, vi i Sommer havde at tumle med ved Forhandlingen om disse Love.“ Det er interessant at lægge Mærke til denne Udtalelse, thi den viser, at den daværende Indenrigsminister har været opmærksom paa, at der vilde komme Forøgelse af Udgiften til Indkvarteringen. Om han nu har tænkt, at det var paa Grund af den stigende Udskrivningsmasse, eller om det var paa Grund af de andre Forhold, det kan jeg ikke sige noget om. Men jeg har ladet undersøge, hvad det da er for Forhandlinger, der have været førte mellem Krigsministeriet og Indenrigsministeriet angaaende denne Sag, og det var da ret interessant at lægge Mærke til, at saa vidt jeg kan skønne, er der ikke sket nogen skriftlig Henvendelse fra Indenrigsministeren til hans Kollega Forsvarsminister Krabbe om det Forhold; efter hvad jeg har kunnet faa Besked om, har Forholdet kun været det, at den daværende Indenrigsminister har bedt sin Departementschef om at gaa ned i Krigsministeriets Kontorer og søge nogle Oplysninger. Ja, jeg synes, det er ret mærkeligt, at den ene Minister ikke gaar til den anden i et saadant Anliggende og faar Besked om dette Forhold. Men sikkert er det, at Indenrigsministeren paa det Tidspunkt var klar over, at der vilde komme endogsaa meget betydeligt forøgede Udgifter ud af Hærlovens Ikrafttræden angaaende denne Sag.

Jeg har med Flid taget dette Spørgs-